

MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE
BUDAPEST KELETI KÖNYVTÁR
BIBLIOTHECA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B 243-

257.

WEISZ Miksa

Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber
kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti --.

Budapest, 1906. Alkalay ny. Pozsony, 199,80 p. 23 cm.

243 -
257

מחנה 1148
מחנה 1777
מחנה 1776
מחנה 1526
מחנה 1744
מחנה 1684
מחנה 1655
מחנה 1777
מחנה 1722
מחנה 1556

מחנה 1556

840

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

183 FOGY. ÁR. 3.50 Ft.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 243-57

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 243-57

זעין פון אגלות
 על ספר שני שש
 גלגל על פס דויעני
 זכר אמת זין אדר
 חמשה ציטע און סוף
 עמק (בכח) זכר אגל
 סוף אמת

ספר

צוק העיתים

הלא זהו סוכרת הנרות צוק העיתים אשר עכבו עלינו
 שנה על שנה שנת החורף לפק על שני זכות האורים
 העשנים כדרכות שמונים לולי ה' הותר לנו שריר
 כמעט כלנו אבדנו חלילה ככן למען לא תשכח לדור
 אחרון קס' א' מיוחד בעירו ויעורר קינתו על אלפים
 חלל אשר לא היתה נפסם לשלל והמחבר
 הלא הוא האלוף הישרני המרום כהרר
 יחושיע בן הגאון החסיד ר' מ' ואבר
 מהרר דוד מס' ק לבוב הבירה
 נדון

שנת המקום אשר אתה עומד עליו

קדיש הוא

בוניציאה

במצות הקופיסאריאחווינדראמינח

Per Giovanni Imberti

הקדמה

שהתורה הזהירה אותנו כשריפת גרב ואכילתו וכל בית ישראל יבכו את
סרופ אשר סרף ה' וגם נתכוונו מרשת גרב ואכילתו לאומר כיום הכתובים
כי שוכות מיתתם הוא במקום הקרבן כגורע ומטע דווקא גרב ואכילתו משום שהם נטמאו
באש וזרנו כשריפה ונתקדש שם שמים על ידם וכל אומן שנכחנו ונטמאו על קדושת השם
שכרן הרכה מאד והמזכרים מיתת הקדושים גם כן שכרם תרכה וכפרט כמו רחמים אשר
יכפרו רחמים ועינה תולדה דע' מעלה עליהם כאלו הקדיכו קרבן ואלו הראעות היו כמקום
שנפלים והנה כשנתת ה' רחם כמה רבנות משטו בנאורם לזכה וכמה רכבות נפרטו וכמה
רכבות נחקנו ונתבעו וכלן לרברך אחר נתכוונו להקדים את יוצר' כדוך הוא וכל עלינו הזכרת
שמתם תמיד ככל עת ולכן נשרתי את חובי ושמתו קסת הסופר כחתי ורשמתו את כל כללו
התלמות והגזרות אשר ישתרנו ועלו על צווארי מדינת אוקריונת ופארלוזה וליטא ובלתי
רוס וארץ וואלין ושאר ארנות וחברתי חבור מכלה הזאת כתי שלא ישכחו מפינו ומפי ורשינו
עד עולם וכל אשר ננעה וראת אלקים בלבנו אל ירע לבכנו ולא יחוס על פגזות ויקחא פגזת
זאת הלא מצע' היא ותחי נפשי ויקרא בה חמור וכפרט ב'ון המצור'ם וכיום עשרים לסיון ואלולי
יכפרו רחמינו כאלכרן הצדיקים הקדושים והטהורים ויתעורר ככל לנו ויככה ויטענר באלכרן
אחינו והיה הקריא באקום קרבן וסרפטו דעעת העשוקים במקום נסכים וכזכות זה חכו
לגאולת העשית: ויראו בככ'ן ירושלים ונתי המקדש על הר ציון יפריח' ועלו סודס כזית
ויתנו רוח א'ם: כל העמך הדום דגליכם' יחויש'ע כן הנאון מהלך רוד בלבוב הכירה ירו

וידו בעמדי מרעיר ומשתטם על המורא הגדולה - גולה אחר גולה - נרות נצחית:
כזית מרורו' מתחת יד הרטעום כיום נגדש בעלי מלכות: חוברו יחדיו להכרית
ושם בישראל ולעקור כיצתם ויעוררו חנייתם: וה שנתים שנה אחר שנה - שנת קח ככופה:
סי' לרכרע'ת נה'ה היא ליעקב' ה'ת'ני' תה'לפת' ופנת ת'ט' שאחריו וכאשר בלי
הרפס כעת תחת ידו סוייתי מטענר על שאין אום סס על לכ לרשום בכת אמת רכבים אלא
הדרכים קשים בימים: ולדפייטם למען יעמדו ימים רבים ולמען יוסדו כה הפלאים ייתר
הפלט' מעט מוצר ותחי נפשים: ובה א'ג לכוש מלדע וחכמ' וביד קסת הסופר לשוני עט
סופר מהו' האלף התורני מהלך' יחויש'ע מעיר און כלשון לעודים' מספר מעשה חידודים -
משני זנבות האודים' לרע ורנו נסוער'ם: והנה כידו מגולה עפה עיפה נפשו להורגים:
עשויה כמרכוס בארבים' וכאמת הוא היה קרוב אל החלל' כתיב ההפוכה וגמולה' בעיר
לאקים גדולה: קק ואמרושט' ינו: קדמתי שם המגילה צוק העיתים עת ספור על החורבן
המר: וככן אחרתי להדפיסם ולזכות כזאת רכבים אולי יחנ' ה' צבאות: וינילנו מגזרות
דעות: עד כא' לטון גול כמטכה כושינו: יראו עינינו וישמת לבנו: אפה ה' אלהי שמחנו כיאות
פיתנו: בעמדי סחוקק: לעזרת ה' חוסק ושוקק:

צוק העיתים

ושמעו ה' אלוים יקירי שבטי ישראל ערותי למדרי לבו כנים
והבישו צרל אחי ואחיותי אשר קרו
ברוסיאח מגודותי:
ה בימו וראו את אותותי: ואחרי שוחי
ודברי שפתי: מפני אהי ואלהי אבותי
אספו בני יעקב כלכם: ושמעו את דברי
עברכם והטו נא אוניכם: למען ידעו
בניכם זנבותיכם
שמעו ויספרו לדוד הבא אחריכם:
וידעו גם בניכם: הקורות אשר אצא
אתכם: וקרעו לכבכם אל בגדיכם
9 וניב אבירים בני אכורים: כאשר היו
מרנ' דור'י בפה רך המה הרברי נראי'
כאוהבים אהבת נעורים: ודברי פיהם
צדאים ישרים ובלבתם: לישפוך דמים
במסתרים: ולהפוך עדים כמהפכת הרים
ולנחול נחלת בלי מצרים:
ענים ראו מעשה עם עמורה: יון וקרר
בעלי זמירח במות חמלך ולידסל אב
מחרה: לפני מלך מלך קומירוס
צננת תאו חית ליצר נתחברו יון וקרר
בהבורה: בעלי מלחמה קולעים אל
השערה אנשי מדות בעלי זמירח:
בקסת וחצים וכלי מלחמה: נתאספו
ביר דמת: הם וכפריים עברי' אדמה
וגם קרר בן האמה: והמילעצקי סר
המלחמה: להרוג את כל נשמה:
נ בהלו אלופי אדום ונחרדו:
בשמעם כי כלם מרדו: ובארוניהם
סודי אדום בגדו: או מטאצקי ושריו
איש מאחיו לא נפרדו: ודגליה וקרסוליה'
לא נמקרו: וכלי מלחמתם חזרו וצמדו:
מחנה מול מחנה עמדו:

ה לא למשמע און ראבב נפשינו:
נ מ בני איש יחד עשיר ואביון בסמינו
חטלכנו אחר גוינו:
א וננים ומקוננים נחרבו בנבולינו:
י רב תאניה ואניה עד אשר עלתה
למרום צעקתינו:
נ פשנו שחה לעפר ורבק' לארץ בטננו
אוי מה היה לנו:
מ תי מספר בצבאיו נמצא: כנגדם
כמלא קומצא אמר לשריו הבו עצה
פן נהיה בקמינו לשמצה: אם נצא
לקראתם החוצה ונכר יון רב הנוצר:
נפול עליהם פתאום כמרוצה והשיבו
משיכנו אחר'ך נרוצה:
ה שונאים שלחו מרגלים בתחבולתם:
ויאמר מי יצב לעומתם: וכפרט
אדום מעט בצבאותם כואו אתי פתאו'
למחנותם: וילכו אתם בקשתותם
וחרבותם: ויאמרו אולי נוכל להכותם:
ולא ידעו להבין חכמתם: כי זאת היתה
ערמתם:
י ילכו ויבואו למחנה יונים: בכל
מלחמתם חיו מזויינים: וגם חמה היו
מוכנים: בחצי גבורים וכחרבו שוננים:
וגם קדרים ברכ אונים: יון לאחור וקרר
מלפנים וירך לבב פמאצק וחסננים:
משני זנבות האורים העשנים:
ך או מחנה אדום וחשרים: המון יון
ומחנה קדרים: רצו לחמלט ררך
יערים: ושם נפלו מהם חמרים ויצעקו
בקולות משונים ומרים: אסרו אותנו
לבית האפודים אל תשכחו דמינו כפרים:
תמות נפשנו מות ישרים:
כ ב ב 2 2 ריו

והפירו עזמן כולם נפלו ביד אויביהם • ופשט ליד הזרונז ומשלו עבדו על ארונז • ונחרנו על קדושת יסורם ביסורים קשים משונים • וכך היו בתיהם רגים • וזן יקה מטלעלן וקנינים • זמרגליות ואבני יקר ומטמונים • וקדר שבוים בלי מנינים •

ד השוהקרו ושמעו אלה הדברים מחוץ שמה הרב ובחדרים • נתאספו שלש עשר ערים • אנשי השוכני זקנים ונערים • טף ונשים בתולדותיהם התנים וכלות בלי מספרים • רבני הזנים וספורי ספרים • לנעמדב ושולצין ערי הגבורים • מיד באו יונים המלוחים • קאוקי וכפרים ותחברו לנדרים • בעצ אחת וברברים אחדים • ללהונ את כל היהודים שינוסו למבצר יראים זפחדו • וישלחו יונים אל הירידים • בערם כאשר הכה מלומדים • לכו לבתיכם ונגמול עמכם חסדים •

ו יתן כאשר באו לבתיהם • מיד באו השונאים אחדהם • ויקחו מהם כל פחמריהם • ואת כל מחמר אוצרותיהם אשר מצאו בכל הדביה ותחת קרקע כל מטמוניהם • וימלאו את כל בליהם • ויצארויבאו אחרים תהתיהם •

ז רך ונהיב ומקום לא נתנו לועקתם • ולא שמעו לרבו תחנתם • וישאלו אותם באפם וכחמתם • איפה פחדו חותם • זיענים בעניו גרולי באכזריותם ויפשו מהם את עורת • ויסרום ביסורי ער מותם • תבא לפני רעתם • זקנים וסופרים עם תלמידיהם • אנשי מעשה רבנים וחזניהם •

ומפרו עזמן כולם נפלו ביד אויביהם • ופשט ליד הזרונז ומשלו עבדו על ארונז • ונחרנו על קדושת יסורם ביסורים קשים משונים • וכך היו בתיהם רגים • וזן יקה מטלעלן וקנינים • זמרגליות ואבני יקר ומטמונים • וקדר שבוים בלי מנינים •

כ ל זאת הנשארם ראוי קל חוש מהעיר יצאו • ויבאו בתוך המים ונחבאו • מיד זונים אחיהם באו • כאשר יראה הנער האונ • קצו שארית ישראל ונטבעו • מתו במים ולא יצאו • כשש מאות הרונים שם נמצאו •

ר יבה אחת בערי ערים • נשבת לרק איש הבינו בקטה מאתו שיקדש בצהרים • ובעפר הזהר כמחולת מתנים על ידי כומר הרובץ בין המשפתים • באשר הולכה בגשר במצלותים • קצוה ונטבעה בעופרת בבנים • שלא יחולל בתשם שמים •

צ דיקים נהרגו בששת אלפים • חסידים קדושים כמלאכים ושרפי אנשי חסד קצינים ואלופים • ויהי בסרם מיתתם הושלכו עטופים • בראש כל הוצות ערומים ויחפים • שופם השמש הושחרו כשופים • מרעב וצמא ופצעים עיפיים • במיתה המורה המת ננפים •

ד רש רצען אחר השעושואל • הנמצא בחיים קדוש ישראל • הגאון מורינו הרב רבי יחיאל • בן הנאון מחזור רבי אליעזר גולת אריאל • להרגו במיתות חפורות הוא • ובכסף וזהב לא ינאל • ומצאהו רצען השע המנאל • כי באמצעי כחו התפעל •

ון חכו במכת אכזריות • במקלו כחרב שני פיפות • ויאמר אלי תנה מטמוניות והשיבו חרב שנשא בעניות ויכרו ער שלא ניכר לבריות ויתחנן הרב הזר בכבילת • שיהרגנו בקברות ולשכב שסולחיות • עד דין מלא גויות •

ק הרצען זמשו הרשע ויאמר א אבן הראשה ברצון כסף אמלא הבקשה ויאמר הרב בקול הלושה הלא נרמתי כאשר מגורשה • הולכנו לקברות עיר הקרושה • ויהרגו שם בחרבו הקשה ויקוננו עליו נוהלי המרשה •

ל אנשמע עור במעטיהם לפני האבות עינו בנותיהם • ובחק במותם שחטו בניחם • לפני אנשים שכרו נשותיהם ונשים עבדות • בקעו בטניהם • הוציאו העובר וחכטום בפניהם • וחרפו ואמרו איה איהם • יבא ויצילם מכף אויביהם •

ב עיר קבצו עוללים ויונקים • חסוכים מחטא זמעון • מנוקים כחכצלת חשרון שושנת העמקי • השליכום בחיול בארות עמוקים • כמר בכז ילדים העשוקים • מבארות כמה ימים צועקים • אולי ירחם שוכן שחקים •

ר בת נשים ברת כפרו • ויתחננו ליונים אשר בחרו • ויהודים רבים ברית הפרו מצות השם • לא שמרו ער פקודי העברו ויהודים האנוסים עור נזהרו • רק נפשו לא מסרו • המה לבדם בחיים נשאר • שרים לא נמלטו מהפיכת • וקבלו עליהם דין המתוחה • פשטו צוארם לתריגה וטכיתה מעט מועיר נשאר • לו

אנחה • שנים מעיר ואי ממספחה • נמלטו לשולמטון עיר הנרח • ושם נפלו בעונות לשוחה • כאשר נספר בינו ואנחה • עיר ערו ערו ער היסוד בה • והרגו היהודים אשר בקרבה • והכו בהם מכה • וכל העיר לארכה לרחבה • מושלכים הרונים שנהרגו בה • בקדושת השם באהבת רבת • מאת השם היתה הנסכה • וקבלו עליהם הרין בהכה • זמרים כפות ידים ורגלים • הציק גופות ער המתנים • צלעות ואצבעות בני מינים • ראשי עם קודש וברכים • אמורי קודש חוות ושוקים • מושלכים בחוצו ובפתח עינים • הרואת תהמע עינו מים • וכל השופעת צילנה אונים •

הים אחרים האכזרים • נתקשרו עם בני הכפרים • אשר נתחברו אליהם בחבורים • בגבורים יבאו אל הערים • ויכוזו זהב ואכנים יקרים • בגרים ושמלות וכלים מובחרים • ואחריהם יכוזו בני הכפרים • אשר ימצאו מטלעלן הנשארם •

ק מים יארמו בכל פנה • קדמה וימה צפונה ותימנה • ולא ימלט מערת מי מנה • ואחר ששכלת הרב היונה • יבאו הכפרים העירה לאחרינה • ויהרגו את כל המונ • אדומיים ולהבריל נטעח כנה • ויכוזו באמות לאין כונה • יהי כאשר באו היוונים • והרגו בעיר חמונים המונים • יהודים גלחי שרי חמונים וסגנים • ואת מושלי העיר ופניני • ושרפו בתי התפלל ותחננו • וספרי תורה ודשנים וישנים

א ויטאר כתבי קודש נאמנים ויטפי
 חקו בטיט כמו אכנים
ב לפים יונים חלף מנעלין עשפו
 דגליהן בספרים וגוילין וקטרון
ג ברצועות של תפילין ויהלבו בהן
 כמדנית ובנכולין וקצוצי התפילין
ד חשליכו לתלין ובמפות בהן על ליהן
 נגללין ומטפחות קודש וגם וילין
ה כולן הוציאו מקדושתן לחללין
ו ימנח כל הערים פביב נעמרוכ
 וכל הכפרים ואשר נתבאו בשדות
ז וביערים ויכפרשת דרכים דרך האתרים
 גם במערות וראשי ההרים אשר נחבאו
ח יהודים טהורים בחורו ובתולות
 וקנים ונערים כולן נהרגו בקדושת
ט יוצר הרים
י חת משלשין אגירתו אספדה
 כשש מאות בעלי גבורה נסגרו
יא פריצים במבצר הכצורה ויקבצו
 אליהם שח מורה כשני אלפים קולעים
יב לשערה ויקבלום הפריצים ויתחברו
 לחצורה ויכרתו שניהם ברית ישראל
יג איש אחיו יעזרו בעזרה
יד מבצר היו הפריצים גבורים וסכיני
 עמדו למסור היהודים בקש ובחצי
טו בין העמודים כאשר באו זנבות האורים
 יורו אליהם כחצים ולפידים ויננסו יונים
טז יראם וחדרים וירדפו אחריהם הפריצי
 והיהודים ייכו מכה רכה במורדים
יז חת מאות לרכבות באו כאשר
 יראה הנשר ראו בצעקת גדולות
יח משונות קראו לגשת אל החומה לא
 ונקבל דיננו

מיד

א יד נכנסו היונים למבצר ויעמדו
 כולם במקום צר ויעמוד שם ארומי
ב ויבואו היהודים רכושם לחצר
 ויתנום את האוצר בלב נשבר בכלי
ג יוצר וקראו ליה מן המצר
 ברים נתנו המשמר ויעמדו כלם
ד בלב המרמר בקול בני ומספר מר
 ולבם חרה ותסס בכומר וקרא זה לזה
ה ואמר מי יודע אם משפטנו נגמר אם
 תמקיים הכסחתם ואם יומר ותהי
ו בצרה דמתה לתמר
ז בו זמנים תלויי הרוגים וכסועין
 הארץ כעננים בקשתות ובחרבות
ח ומקלות וזרונם בדגלום שחורים
 ובקולות משונים ויפלו על בני אמונים
ט חלשי ויעפו ואין אונים ויהרגו ביהודים
 במרנו שטונם וקני ונערו יאבות ובנים
י יהודים נפלו על פניהם שלא יביטו
 ברעות ותרונות בנייהם והבני צעקו
יא לה אחים ותם בפרדיוסין עמדו עליהם
 וישאו אם ימידדתיחם ואם לאו ימותו
יב באבותיהם ויפלו על פניה חלליהם
יג יד משור אהם לזבח ואמרו יצא
 המיננו כזבח ונתנו לא יהודים נשכה
יד ויעמדו רשע האכזר בשכה ולקח את
 הזמבלת לזבח חשונאים צוהו כה
טו תזבח והרשע שמה ושחק וצוה
 כי גדול עס הטבה
טז כחז למאות שללים ויונקים
 סחורו ובתולו פרחו ובשוקים המבצר בחכמת
יז אשר כיראת הפורוכים נאסף והמש
 מאת צריקים אשר שמו תורו וחקים
יח ולפריצים לא היתה תקיחה
 מחנת

ה הנה יונים וכל צבאותם תפשו את הפריצים ועדותם ויהרגו אותם בקשתם ובחרפותם הרומים והגבירה קודם מותם יסרו יונים אתם כמפעלתם ויענו לפניכם שתי בנותם ואת הגבירה שכנו בזרמם יצאו ראשו כמגירה באכזריותם לקהלה סעו ככה וגבורה ופריצים היו קרשה באך הגבירה וגם היהודים שה פצורה לא הניחום לגשת העירה וזהו העיר בעיר נצורה ויוני העיר חתרו חתירה והכניסו את עם עמורה ויהי כאשר באו לילה ויהרגו חרב רב כבחלה ויכרתו העם למבצ המחוללי כי המבצר הוקה וגרולה נשפך סביבה ריק וסוללה חפירות סביבותיה היהודים חלילה ויעמדו הנכרים מחוץ במסילה ומפננים נשים וכל בתולה רבו המורדים סביב למבצר ויבנו מוללה כנגד החצר סמוך מאדא המצר ויחרד מאד אדומי העוצר והיהודים צעקו לקונה ויוצר וילכוד המבצר יון חצר כדורך בנת זכענבים בוצר כי מצדם לא יבצר העשו הזרים הרשעים הפריצים הרגו בהריגת פלאים זאגסו הפריצים יפיות כמו הלאים והמעוכרות בקעו כריסם כטלאים והוקנות יסרו ביסודים רעים ואת היהודים קלים ושועים למקום אחד חמה מוכאים וחיהם לנגד עיניהם תלואים

ו שאו היהודים עיניהם לשמים ויתפללו בככי לאלהים חיים בקול רממה נעים בשפתים בקוצר רוח ורפיון ידים רק ככתנות ובתי שוקים ייסא אביר אחד ממהנים ופניו כמחבל מלא עינים בפרדות ומקלו אזור במתנים כוזי לקח המקל מתחת למדו ויגיש אליהם הוא לבדו ומחנה יון עמדו כנגדו והיהודים איש על מעפרו והתורה הטאתו בכל מאורו לפני הגלה סדו ויכתו האכזר במקלו שבידו ויפול היהודי על צדו מקלו הרג למאות אנשים והרכב נשארו פצועים וחלוצים גרבו בסוסים ברנלי הפרשים והמורדים לא האמינו לקרשים וילכו בין הרונים ודורשים וידקרו בהם לרעת אם חשים האמינו הכבר מרו הישישים ואשר צעק פצעו פצעו הרשים חלוצים האכזרים גדולים חבנו מיהודים מיני מאכלים תשיכום כבר אכלו יונים הערלים תשארו ערומים חסרים ודלים לקחו היונים ונקים ועוללים לעיני אמות בשלות בבישולים וילדים כהיים בשפודים צלים וחורתם לארץ ישבו כאכלים

ז כרים האלו עשו אכזרים בנמסם לבאר ררך הערים יהודים נתאספו לערי המבצרים והרכה דלים ואביונים הנשארים שכנו בדרך בשבות בעסדים שם נחרגו לאין מספרים נהרגו ונשחטו זקנים ונערים על קדושת יוצר תרים

היהודים

ה יהודים שחיו בנאף הנהרסת וכל הקהילה הנהרגת ותחוסת מושלכת בחוצות וברשות מתנוססת למאות נחבאו בבית הכנסת ושם בת עמי נרסת כי בעיני הרשעים נמאסת ויחרבו את בית הכנסת והרסו אותה כמפוס נוסס רבים מאחינו נשעו כנה לבפזיזים לבשר ודם באונות אכזרים ונהגו את בשרם לאל אמונה בלחונם ונסגרו בקק פאלנה והעיר הוקה מכאך כהנה וגם פריצי ארום הערינה שם נסגרו מתרב היונה ויבאו המורדים סכל פנה ללכוד העיר ולהרוג המונה רחים היו עמינו שמה כי היו מלומדי מלחמת וישבו לפניו סן החוסת וחיצה המורדים ביד רמה ולא יכלה לשאת אות הארפה וירו אליה הפריצי במהומת ולא יכלו המורדים לעשות מאומה ויוני העיר הערימו בערמה מת יון בלבו נשורה מאו ומקדם על אום נצורה להחטיאם ולהשכיחם מחקי התורה וילפו ויתיעצו יחדיו סרה לחרוג את שופרי השערה ואת העומרי בחומת הבצורה ולהכניס המורדים כלם העירה והסת ילחמו בכח וגבורה זפלי שקר יוני העיר הרגו את שומרי שער העיר ויבא המורד מחוץ לעיר ויחרוג בעיר רב ונעיר ושריד זפליש לא השאיר הרג כאפו וחמתו העיר וחאף באש אותו הבעיר שלם ישלם הבעירה המבעיר וס חושך יונן זאפלה צרה וצוקה פחד ובהלח כפניסת המורדים לפאלנה

ו יהודים שחיו בנאף הנהרסת וכל הקהילה הנהרגת ותחוסת מושלכת בחוצות וברשות מתנוססת למאות נחבאו בבית הכנסת ושם בת עמי נרסת כי בעיני הרשעים נמאסת ויחרבו את בית הכנסת והרסו אותה כמפוס נוסס רבים מאחינו נשעו כנה לבפזיזים לבשר ודם באונות אכזרים ונהגו את בשרם לאל אמונה בלחונם ונסגרו בקק פאלנה והעיר הוקה מכאך כהנה וגם פריצי ארום הערינה שם נסגרו מתרב היונה ויבאו המורדים סכל פנה ללכוד העיר ולהרוג המונה רחים היו עמינו שמה כי היו מלומדי מלחמת וישבו לפניו סן החוסת וחיצה המורדים ביד רמה ולא יכלה לשאת אות הארפה וירו אליה הפריצי במהומת ולא יכלו המורדים לעשות מאומה ויוני העיר הערימו בערמה מת יון בלבו נשורה מאו ומקדם על אום נצורה להחטיאם ולהשכיחם מחקי התורה וילפו ויתיעצו יחדיו סרה לחרוג את שופרי השערה ואת העומרי בחומת הבצורה ולהכניס המורדים כלם העירה והסת ילחמו בכח וגבורה זפלי שקר יוני העיר הרגו את שומרי שער העיר ויבא המורד מחוץ לעיר ויחרוג בעיר רב ונעיר ושריד זפליש לא השאיר הרג כאפו וחמתו העיר וחאף באש אותו הבעיר שלם ישלם הבעירה המבעיר וס חושך יונן זאפלה צרה וצוקה פחד ובהלח כפניסת המורדים לפאלנה

ב א 2 עי

ע ז' פנים עמדו במדרס . ואמרו ראו חרב בצרות . ומפיו יצאו אמרות טהורות בני אדם . כי אלהיכם הוא נרדם . ולא שמע לפי צרות . וחזהיר את אחיו ויה בניו ואיה הודם . אנחנו בזונו כל חמדם . יבא ויניל אותם מידם .

ת ממים חיו אחינו ובשרינו . צעקו והכופרים שהמירו את כבודם . נשאר עם כל מאורם .

פ ה תמותו אתם כלכם . אם תחזקו אמונת אלהיכם . כאשר עשינו לכל אחיכם באוקריינא פאקטישא וליטה מושבותיכם למאה אלפים הרגנו בכתיב לא נשאר אחד בעריכם . איה הבטחת מלככם . ואלהיכם לא נעלתים להפך בחתי אתכם .

צ עק חרב הגר מורינו . הרב ר' אלעזר גאון עזינו . אב בית דין ברורינו . אחי וזכו הריגת אחינו . שנהרגו על קדושת אחינו . כן נפשוט אנחנו צוארינו ונזכה לחיי עד בענינונו כי אין קדוש כפי אלהינו .

ק ראו הרב אחי גרשו . פשוט צואריכם מהרוזוחשו . ממני תראו וכן תעשו .

ר זכרתי נפשכם נן עדן תרשו . וכל מידי לא לפים מחייתם .

ש בעולם הזה קצו ומאסו . זאת חלליהם . הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם .

ת אם הישיבה הנזכר למעלה מסר את וקבורה לא היתה להם . הו לי למאכלי נפשתי חלה . על קדושת נורא עליל כלבי . והחורים . ועצמות יבשים בחוצות וענת ואמר בששון נחלה . לא אית בני נפודים . גידים ועצמות וכל אברים . חבלה . בשעת אמת אעלה למעלה . הו הפצוע והחלשים פליטי חרב . מחוץ לעיר עד ואז כהוא עלה אולי ארצה לקרבן על נמלפנו בחורב . והו ליכאבל זאיבי ערב כים ועולמים בערים ונערות . באו פרחי כהנים ליום וישראלים . בחוצות זה הסודים והפעלים והכבודים ימיתו לזה שואלים . איך נשארנו יתומים ואבלי פשתות מיתום חסומות .

תעו בצון בלי רועה . בשור אשר בדרך תועה

תועה . נשכה ונשבר ואין רואה . הלכו צין פגרי אבותיהם . והנה המה מפרפרים בדמיהם . צעקו ער יציאת נשמותיהם והיהודים שישבו בבורות עמוקים ובנקיקי הסלעים כחוקים ובסדקים . מפני יראת הרב הרקים . כאשר ישבו שם זמן רב . כמעט שמתו בצמא ורעב . מסרו עצמן להללי חרב . וכאשר יצאו מבית האסורים תפשו אותם אכורים . ועינו אותם ביסורים מרים . עד שיצאה באחד נשמתם . קדשו את אלהי אבותם ומסרו את נפשם וחיותם . הנקבות נערות וכתולות יפות . החיו לחיות להם לאפול ולקלון ולמה לניאוף ולחרפות . ומשם נפרדו ופועלי און . כירב עם יון והרגו ביהודים כי גרם העין . אדקים שנשארו בארץ ליטא . בזו מיהודים כל פדוטה . והרגו אותם בחרב מרוטה . נסעו משם לסטאלי רוב . שם ארכו כארי וכדוב . עשו זכרות והרגו יהודים לרוב . עשו בסטאלי רוב כחפציהם . והרגו יושביה כטוב בעיניה . ואשר יזמו לא יבצר מהם בצרניהוב נהרגו יהודים רבים . לקק בארתיין באו כדובי . והרגו יהודי בעתו חמרוכים . לאין מספר הרגו בארץ ההוא זאנשי כרכים פהו ודרו . קצתם בקק הראדנא נחכאו . אנשי וולנא בעירם נשאו . וגם אחרי שם נסגרו . כינקלו רבות ערו . מאנקת ושור עני ואכזון . ואין להעיל על הגליון . הציל אותם אל עליון אנשי פינסק קהלה הקבושה . כאשר שמעו קול החלושה . ברחונותלי ית מורטה . הכמיהו ליושבי העיר מתנו . ערים וכפרים הרקו . במדינת ליטא אשר

דרכו יצירה בדם יחדים מהם חרקים ק' ק' אוסר אהער הגדולה של חכמים
 עהו מעבר הנזר דרסו קלות לאין וספרים תורה וגדולה השובים נבונים
 מספר ויהודים רבים שרפו לאפר אפי ואנשי סגולה למדינת רוסיה היתה
 נהרגו במיתות אכזרים בעינויים ויסורים מטרפולין הפכינו לברוח למדינת פולין
 קשים ומרים והרבה מהם בחיית הנקברי והכריו ארם כל ילון ברחו קהל הקודש
 בק' בארזשפולי נהרגו עבריים והרוגים משם והניחו אתריהם קנן רכושם
 נשלוכו בכל איים וילדי ישראל נשחטו ורבים בעונות נשארו שם כי לא יכלו
 בנדיים קהילת קודש פרזסלוב הגדולה לברוח וישארו שם בינון ואנוח שביעי
 פמהפעמים שתו כוס התרעל ברחו לק' רוגו ועפי כח מיד כאשר ראה הנשר
 בארזשפקה בבהלה באו עליהם הרקי באו הכונדי קושרי קשר ועשו עם הערני
 והרגו ושחטו עוללים וזנקים ויהודים פשר ויתחברו הערנים עם הצוררים
 רבים נהרגו ונתקפים קצת מהם אשר לתרוג אותן וחודים הנשארים ויהרגו
 נשארו וסכריהם עליהם רחמים נכמה אותן במיתות אכזרי וחרבו את הקהלה
 לפחלסלוב לבתיהם כלם נחזרו בבתיה הקדושה ונהרגו בנוחלידת מורשה
 ישנו מפני החרב בכקר אמרו מיתן ואס על בניס רוטש ערת אנשים וערת
 ערב ובערב מי בוקר יקרב בבתיהם נשים בית הכנסת קודש קדשים
 חמיר היו נסגרי חבושי בבית כבבית עשו לארות סוסים ולפרשים וישברו
 האסורים כייראו מפני השכורים בק' החלונות ויבנו הדלתות ויהרסו וישברו
 פרולטין הרבוב היגים יהודים רבים בני את האשישות ויעשו בתן מופתי ואותות
 אמונים טף וגשום אבות ונבים כלובען ויחפרו ויכרו בבתיס בורות בי הערנים
 הרנו הרנה גדולת פחזו מלאי חבלה גודי גרות יהגידו להם שימצאו חפירות
 וחערי שמו למע מפלה את הנאון אשר משארו בתים הבגיים מלבנים
 שם הורה ועלמות חכמה חוציא בלא גנות ודלתות והלוגים
 לאורה ברכחו בספר תורה ושרפוהו בלא חגורים וספסלים ושלחנים ובתי
 והמיתות במיתות חמורות וכמה העין ושאר בניני שרפו באש בלימניני
 חשוכים מנותת חמורות נהרגו כלם ויקחו תחלה כל הקנינים ויחרבו
 בבית הקברות חרנו שם למאות ערים כל הערים הסמוכות ואין לספר ערים
 כהים וקפרים בלימספרים גלאתי והפוכות שחפכו עם דור תהפוכות
 להעלות על הספרים במדינת פאקוטמא אתם חמורדים שחרנו געחוב נתחברו
 ערום געוכות ושם נהרגו וחודי לרכבות אליהם כפרים לרוכ לא ימד ולא ספר
 על קרונות הכב שקבות במדינת מרוכ במקומות שררכו סר רגליהם
 פאר לעשת נהרגו הערים ונהרגו יהודים חרנו ביהודים כטוב בעיניהם לא הניחו
 במיתות סרים על קדשות יצר הרים פליט אתריהם לק' קאסנסין הגדולה
 ותכצורה

ותכצורה באו חיונים ככה ונביר' והרגו וישלה להם שריש נכברים ועמם כמו
 ביהודים בעלי צורה במיתות חמורות משרתים ועברים ויקבלו אותם הערנים
 ויסורים משונות נהרגו היהודים בכל בכיבורים וישבו שם כמה ימים ויכתבו
 פנות ואין מספר להרוגים בעונות נפלו הערנים לאנשי דמים דברי תחנונים
 חללים מרוקרים בחוצותיה וישארו זאגרות שלומים מהרו ובואו הנה
 הרונים ככל ארמנותיה והרבה נרשטו במסתרים ואנהגו נפתח את היערים
 בפעמי מרכבותיה הדוכוס הגדול ותהרגו בעיר כל השרים וייטב בעיניהם
 וזשנו ועצקו השר עשה ליהודים הטוב והישר ביהוא שר כשר בכל מקומות ובאו בלם חמושים ומזוינים ויהרגו
 שראה סכנה הנית לנפוע היהודים בפדיצים בערמה בכתייהם לא הניח
 בראשונה והוא אחריהם היה למנן וצנה פליט אחריה וישמעו השרי בכל גבוליה
 ואם היתה הסכנ לפניו או נסעל לפנייהם מיד דאמ'נק הדוכוס נתמנה לשר
 בהמוניו הניסו הרודפים כולם מפניו הצבא על הכחנה ויתאכפו הפריצים
 כאשר יחקה על נוליו וכבתמנות אב להלחם עם עופדי ארמה לברות ולנקום
 על עוללו ריחם עליה הדוכוס והחונים עליו וישעו ישראל עם בנייהם ולא רדפ
 המורדים אחריהם מפני ראת הדוכוס כולם כחרכות שלופים להשחית באור
 אדוניהם שלה עמו לנעמרב החרובה שגהרגו בה בחור ושיבה על המורדים בעלי מלחמה המה מעולם ואמרו ראו
 זוכרי איכה צוה את בעלי המלחמה סר צילם אל תערצו מעם רב בי אינם
 לנקים נקם באויב שמה להשביתו מלומדים בקרב ונתנו בנחש שרף
 ולעשות בו נקמה כאשר באו עברי ועקרב וינפלו השונאים מפני השרים
 הדוכוס בחרכות וכרוגים ובקשות ויחרדו ויצאלב האכורים נמנו ונמדו
 הדוכות לנעמרוכ השוממה מזוינים לנמ כמסתרים ותחזק עליהם מאד
 במערכות הרנו כמה ערנים ורקים המלחמה עד שבאו בני האמה בקול
 ויצעקו הערנים בקולות וברקים געשה גדול ותבקע הארמה השרים אשר
 שלום וכרית נקים אתם תשבו פה במתנה נמונו חעו בשכור בין שני
 בעירנו אם יבאו הרקים עלינו בחרב בל לה יהוא אתור נסוגו אמרו שברו
 נצא לקראתם כלנו אנהנו נפיה לכל האכורים את שואינו אויבנו הקדורים
 משמעתיבם חכניסו אותנו תחת חיל גדול בל מספרים וינסו ויעשו
 כנפיקם כי בעלי מלחמה כולכם שלחו את אהיהם ולטאה אלפים עולות
 לדוכוס אל הדברים וייטב בעיניו דברי וסוסיהם ובספ וחב הניחו אחריהם
 האכורים והאמין לרברי הערני הארורי ויעבו כל נתח וירד וכלי מחמתם
 ב 1 2 3 השליכו

יכו בדרך כי עלה בלבכם מורך • וישכון עם המחנה בערבה • לנשת
 האמינו המורדים שברכו • ואמרו למכצר לא אבה • ויורו אליו מהבצר
 אחר מארב ערכו • ומפתח אהליהם המורים • ויהרגו בס ונגם בקררים כי
 לא דרכו • באו הצופים למערכות הם מהוץ והמורים בחדרים • ולא מצאו
 המורדים • ואמרו מדוע אתם חרדים • במכצר מים • והוא גבוה ובצורה בשמים
 ארומים נרחו ורחקו נרודים • סופים • וינסו לעיר בריה ודלתים • וילכרו
 וכלי זהב וכסף • מפורים בשדה לאין • המורדים את המכצר • וישבו אנשי
 סוף • כי אין איש מאסף • ויצאו ויבאו • לבוב במצור • וייראו לזוז מכתיהם
 השונאי האהליהם • ויכו ויהרגו בשומרי • לחצר • מחוץ שכלם הרב ומתדר מאומה
 הכלים • ויקחו את כל השללים • וימותו בעיר מרעב וצמא • ותעל צעקתם
 וישנווועזקי הרוכוס לקח את עמו • ושועתם השמימה • יושבי העיר נגפו
 ורכבו ולפרשיו לקח עמו • להלחם עם • והורחו • מיר למורדים שירים שלחו •
 המורדים בתומו • ולא ידע שברחו העם • תנו לנו הנפש והרכוש לכם קחו • וייטב
 זיבאו המורדים בים ירעם • ויעמוד הדבר מאד בעניהם • ויאמרו יביאו
 הרוכוס כנגדם לבלעם • כאשר ראה לנו אוצרותיהם • ואז נמלא להם
 חרוכוס ההמוני חיל גדול קדרים ויוניכ • משאלותיהם • ויקחו זהב וכסף ובגדים
 חפץ כה וכה אחר ופנים • וירא כי אין • ויצאו אליהם שרים נכבדים • בשפח
 איש לעורה • ויסוג אחר לקאסטנטין • אחת ודברים אחרים • ויעשו פשר רבר
 הברה • ויעמד שם כמה וגבורת • ביניהם • ויעשו רצונם כטוב בעניהם
 ויהרסו רבים מסביבות נשטמו • לק' • ויצאו האוצרות ויביאו אליהם •
 קאסטנטין הכצורה נמלטו • וכולם • וישקלו השונאים הכסף במשקלות •
 בענות הרבים נשחטו • חרוכוס נרחו כמו עופרת באבנים גדולות • לאין
 מפניהם • כי המורדים רדפו אחריהם • הקר בגרים ושמלות • המורדים ששו
 וישבו בלבוב מפני צריהם • והמורדים • ושמחו בחגים • והצורים שבו בלב
 לק' קאסטנטין נחורו • טף ונשים כלם • ונשאר במצולה בלא רגלים •
 נגורו • ופניו קנים לא נחררו • ויפוצו גם בק' זאלקווה הבצורה • נסגרו
 המורדים בכל חדיניה • בכרכים ובכפרים • חחורים לאלפים עשרה •
 בכל פנת • ויחרגו בעבריים ובעם עדינה • וישבו שם בפתח וצרה •
 ובטמוע הרוכוס כל חרמים • ויסע מסוגרת אין יוצא ואין בא וינס
 לנאבוט עיר חבורים • מפני יראת • העם אשר בקרבת •
 חמק אכורים • ויון וקרר חולך וחוק • כי יון חולך •
 רצואושוב כמראת הבוק • ומתרבה • ואחר מהם •
 לא ניוק • ויבואו ללבוב עם המרכבת •

זיבאו • המורדים ביד רמה • לגלאוועקי ראש הקרבות • וחורו
 מורחה צפונה תימנה וימה העירה כטוב לבבות • בעיר היו
 ויגשו לשבור את החומה • וישפכו אורכים נכבדים •
 שחעיר עליהם מים רותחים • וינסו עשירים פרנסים אנשים אמורים •
 המורדים כצפרים פורחים • ויורו בזהב וכסף וכלי מחמדים •
 המורים אחרי הכורחים • ויועז עם ויקחו מהם כל האוצר • והוציאו
 בני האמה • אס לערוך בעיר מלחמה • ונתנהו ליון המצר • כדורך בנת
 יחרגו אותם מן החומה • טוב לעשות וכענבים בוצר • ויסר יון מן העיר • לשמור
 עפתם פשרה • בואו נהפשרו עמהם וכמה רקים שם השאיר • סביב
 מהרה • כאשר עשינו בלבוב הבצורה העיר מתמבעה ומתמבער • שכן יון בכל
 וישלחו אל העיר צירים • שמעו נא ללבוב כמה פרסאות • פחות ושרים •
 ויכנסו באזניכם כל הצבאות • והרגו ביהודים למות •
 הרברים • לבוב לא עמדה לפנינו • תוצאות • ובמדינת וואלין רקים
 והוכרחו למלאות כל רצוננו • נשארו • קלים מנשרים ומאריות
 וימלאו בכל טוב ערינו • כמה מדינות גברו • המדינה • כולה ערו ערנו •
 ויחרבנו למפלת • והחרמנו ועשינו קרעמנין קהלה הקדושה והגדולה •
 בהם בלה • לאלפים ערים עשינו • חרבו אותה ועשוה כמצולת • שחט
 כמצולת • ואיך תעלה על מהשבותיכם • והרגו ביהודים בלי חמלת • זרע קודש
 לתנצל מיד אויביכם • ואנחנו אכזר אחד מאה בגים • פרחי ישראל ליום
 נושאים פני אדוניכם • אשר תמיד נטעי נעמנים • כאשר שחטו הרשע
 היו אחובינו • מאזקדם כל ימינו • וכחגים • אמר לאכורים שעמדו
 לבן בכרית עמכם באנו • אנשיכם בחמתו • וסר לאכורים שעמדו
 אשר אתכם מבטיחים • האומרים לקראתו • כל הטריפה ללבב תשליכון
 חזות שוא ומדות • הלא המה אותו • ושחט הרשע את אחרים • ופרע
 כנאדות נפוחים • הוציאו לנו זהביכם • בית השחיטה כפרים • שחק ואמר אלו
 וכספיקם • ואת כל מחמר עיניכם • כשרים • ויהרגו בעבריים בכל פנה • ונגם
 גמלא רחמים על נפשותיכם • ויצאו בשרי עם עדינה • לא נתנו לחם חנינה •
 אליהם אנשים שלשה • כומר יון • בק' לויצק וק' לאדמיר • העיקר
 ופריץ מאמונת חדשה • ויהודי אחד • אשר לא תמיר • כאשר תעיק העליה
 מטשרניאוב המגורשה • וירבו עם העמיר • ומלך אין בימים ההם •
 קציני עמורה • להוציא מבח לפועל • קרלוס וקומיר אחד משניהם • נכחרו
 הפשרה • ברחמים לפנים מן השורת • ולא נודע איזה מהם • ויסע הרוכוס
 וזה עמידו על שני רבבות • ואלפים לווארשן סטרפולין • נאמר איך ארץ
 מולך •

ען תהיה בלי מלך כנמלך וכמדת באו ורבים בעבור הקדירות נטבעו
 בתר קמאר המלך נתפשטו המורדי ורבים נהרגו שם כמים והמעט אשר
 יד ואילך במדינת פולין בכל פלך נשארו בחיים קדשו את שם שמים
 נלעזר נראל החדוכה ושם נחבאו נהרגו בעיר כעשרת אלפים ודמם נגדש
 ת החביבה אנשי ונשים לערך רבנה כמים חריפים וכמה אלפים בהיהם
 במלך כל רצו היהודי לברוח ורא הניחום נשרפים ונתערבו רמי אבות וכנים
 חסד בכח והושיב שומרים בכל רוח ורמי אנשים כלות וחתנים ורמי סופרים
 ואמר נשנ את מתנינו ונצא לקראתם מלמדים ודיינים פגרי ההרונים פונסים
 באמצי כחינו ונס אתם תהיו בערתנו ואבינו ערומים מושלכים בלי דמונים
 תשיבו בקול ככי היהודים אנחנו בחוצות ובאשפות בלי מנינים והיתה
 נמשלים כמלאים עקורים ואנחנו נבלתם לביאכלי העופות כלבים אכלו
 במלחמה איגוד מלומדים ויכדאו לאיפס גופות כמו בהפזת נבלות
 הזוגא סביב לעיר ומגרשה סביבות וטרפות בקק טאמישוב ישבו לרדים
 מיר הבער ויכו ביוקר ובעיר יאר מולרי העברים שהיו למדים בפזית
 המורדים נסגו אחריהם וישלח הספר רבוקים ואחרים בשלחן ישבו
 חסל עצקי עשו לכור להם יוני מלפנים ולמדו בספריהם העיקים בשלחן ועצא
 וקדר מאחריהם באו לעיר יונים וקרדי נשמותיהם ולא נשאר אחר פיהם
 ויגורו העיר מכל עברים תלכדיה הדנו בעיר טף ונשים בחורי ובתולות
 והמכה כמהפכת ימים ויהרגו את השר ומאות אנשים והריבו הבתים ופזית
 בראשונה ואחריו את כל המוכה הקדשים ויסעו המורדים בכל המרכבת
 זבערת אפים מנעני כנח נסגרו בבית ונס קרדי לאפירפפה לקק זאמושטה
 חקור שמאות יהודים בחייהם נאהבים הכצורה והחביבה והעיר ההיא מאד
 נעימים וידידים וגם במותם לא נפרדים חוקה והחומה טובה ברומה ועומקה
 וישברו הפתח הצורים והרגו את לא נמצא עור כחקה ויפכצו פריצים
 היהודים המבורים במקום שעמדו בעלי מלחמה והיהודים רבים היו שמת
 שם המורדים ואת בית הקרש שרעו עמדו פמשמר על החומה קרבו לגשת
 עם החרוגים אשר ערפו ואת קדוש הקדרים והיונים בקולות משונות
 ישראל חרפו טף ונשים ואנשים זקנים כהנים ויענים בעלי הציץ מלופשים
 נהרגו במיתות חמורות ומסונים על בשריונים שר העיר דרוש דרש
 ידי קדרים ויונים בחורים ובתול ונשים והנה המורדים סמוכים למגרש וישרוף
 יפזיות לקחו קדרים להם לשבויות המגרש ויושבית גרש כי אמר פני ביאו
 ועברו בהם כפרך ואכזריות יהודים הצרים וישבו בכתי המגרש והחרדים
 רבים במים נחבאו והמים על נפשם ולא יפחדו מחצי המורים לכן לא קרבו
 המונים

המונים • להומה וטרחוק הנו המורדים לאחור נסונים אמרו
 הונים • סביב לעיר מכל פנים העדנים בעלי העונות לא נסבול
 הפריצים פתרו לצאת אליהם בכלי סרחון תהרוגים ויולך סרדיט מורע
 מלהמתם להלחם עמם • כירבים ערלים • לקבור את החללים
 היו שונאים • והמורדים פחדו גם והפציעים עוד בעפר מעוללים צעקו אל
 המת • לגשת לעיר ולערוך מלחמה תשליכנו לעלקת • פן תעלה למכיתנו
 מפני המורים מעל החומה בתוך משך ארוכה • והשוב אין רפואה למכה
 אותם הזמנים • נסעו לאיפס קדרים ויקחם הסרדיט ראש האבורים
 היונים • לקק שעברשין וטורבין נאמנים וישליכום בחייהם בן הפגרים • בזכר
 בשעברשין נהרגו אלפים שנים יהודים תבכה נפשי המסתרים • חחסיד
 גבכרים ואין לפרטם בשפתים • על משעבר שזכה הור אשר בכל שבת מהול
 קדושת אלהי השמים • נשים זבתולות בחיים נקברו בחלל • לקק קרא שניק
 זמאו בורמתם • צעקו ואין מהצנע באו המורדים • והרגו שם מאות יהודים
 אותם סופם מוכיח על תחלתם • חשונם וכוהמים הנעים והגדים • את
 מאחרי אשר התעללו בהם • ולא מצאו קק אולינאב שרפו • זאת היהודים
 הן בעניניהם • השליכו אותם ערומים שחטו וערפו • כאריה ושחל אותם
 אחריהם • לבית הכנסת המורדים באו ישרפו קק פרעמסלא בשפת המים
 והרגו אחר שם ראו • ויתלוהו בטלית הצו ללכת במחולת מחנים • ויצילה
 נתפלגין כאשר אותו מצאו • וצאו השר קדאניק אוש הבינים ער נהר סאן
 גיהרגו בעיר הנותנים • אשר נחבאו סרבו האדמה • ולא יפרו לעכות
 בחורי חדרים • והמיתום בענויים קשים המיטה • בזרת האל שופן שמיטה
 ומרים • הכלבים לקקו דם החללים • באו לקהלת הקורש קרסני פראד
 הרוגים מושלכים בהרם תלולים • זחרג ביהודים ושהפה המורדי • וכן עשה
 ובטיט נטבעו למאות עוללים • וחקו בק קטרת נדאר • בילגוריא שרפו עם
 בסוגות תורות וספרים • נקבעים עמורה • והרגו ביהודים פתער תשכירה
 דת יכות ובטיט נגדדים • ובאשפות נשים וטף במיתות המורדי • ובמים
 גו למשכב הורים • והפזו העיר כמהפכת שיצאה מהס נמסותם • בקשו מהגוררים
 זרים וכל החלונות שברו לשכרם וחתצו שעמדו לקראתם • שיתרגו אותם כפי
 את כל התנורים • בקק טורבין עשר נכותם • דם ערלים נחלו פזרה
 כמטפט הנה • עד לזבלין לגר המכודה ונתנוסו בים • ומקשיות התכערה
 נהרגו נתח טובוחיה • במיחאוה נתכשל בשדם כבשר בקררה גיסי החכך
 נהרגו למאות עברים • פצועים נשלכים רבי צבי מתושבים • לחזיו החסד
 בכל איום • ונשאר כחם עור רוח חיים • רבי דוב סכניטובים • אחרי המיכה
 ונתח המיתום יצאים חיים אכזר • אחר המיכה לעיר

לעיר היו שבים : ותת יאשו הנפש אשר את זמנות האוריי וינוסו ויון וקרר קשה בקרבם ונגעה יראת אלהים כלבבם העורף ופנו ליושבי העיר את העורף לגמול חסד עם קדוכם ויבאו וראו ברוך יי שלא נתנם לשני' מרף דובנא באכרן היהודים אשר הרגו הזרים בעליו ואוחן עדי המבצרים לא יכלו המורדים וזיכרו אתם יראים והרדי ללכוד הצרים ונעלו בחסד ויצר הרים כאשר אחרון נקבר בקבר פתאום בדוד רבים מתו באותן הערים ברעב וצמא מורדים עבר כי אין טוב ועובר ויתפסו בחרי הרדים ולא יצאו מפני המורים את האחים שניהם ויוליכם בפחי נפש בתוך משך אותן הזמני ארכו המורדים לבתיהם וישאלום איפה מתמדיה בגל ההמונים להלחם בזאמושטט היו הרצבי חוליכם לבית גבולו ויתן מוכנים ופחדו לגש' החומ והפריצים לחם כל אשר לו וכל היקום אשר בגלו יראו לצאת למלחמה כי המורדים רבו וניסו רבי דוד השם ינקום דמו השיב מהמה וימותו בעיר עשירים ואביינים אין לילפיתומו אמרו בראשו נשיב ברעב וצמא בפחים וצנים כי הפריצי היו אשמו ויקשרו חבל על צוארו נרווהו לצנינים בשעה זכ בלילה נראה הנקוה ופצעו כבשרו ופרפר בדמו עד נחש אחת ככהלה ועלה השמים בקול שגכה נרו כנפש הרר צבי שחקו המולה ותעמוד בשמים כרמות וצורת היונים אחר שיסרוהו כעניים משונים כחצו שעה פניה העירה חזרה את פניה וזה עם זה היו מדיינים אם ארויה ישאר לאחורה או נבהלו שרי יוני' וחבקיאי עמדי ואם אפשר אהרגנו לכדי כשפים אובות וירענינים אמרו נהפוך בהרב אשר מתחת למרי ויעתר בבכי אחר ולא פנים וישלחו דברי שלו העיר לויצרו וקונו והרויח היוגשהיה אדונו בדועתמותו כלכם בצרה בואו ותעשו ויצילו המיר שונא בגליל העלום עמנו פשרה נתרצו הערנים ויהודים וכל סביבות נחרנו השודדים בעונות האהובים חלטים ועיפי כח כזוכים לרבות על קדושת בוחן לבבות ליתן כד אלפים וחובים וישלחו הממוך בגליל קהלת קדוש רובישוב וקריטניצ' ליונים הצרים ויחנו עוד בכל העיר' כל' וסביבותם נהפכו מישוב ומפפ' ההרונ' שבועות בכל הכפרים ויביאו הקדרים אין לחשוב בקתלת הקודש דובנא התומה את השנוים ששבו במחומת הקטנה נהרגו רבים מעדת מי מנה אשר נשאר מהרונ' מלחמה ויפדום והרגו עלי כבל פנה בק קאכרנא עיר אנשי זאמושטט הנדיבים ונכמרו על קטנה כרתו כרית הערנים עם היהודים השכויים החביבי' בחורי וכתולו' עולמי' באמונה ויקומו לתלחם באויבתם מכל ושבים והרכה נשאר בעונות בידיהם : פינה ויהי כאשר באו המורדים יצאו והרגו בדרך לאלפים מהם ורבים לקחו לקראתם הערנים ותחודי' ויכו וירדפו הקדרים עמהם יהודים רבים מתו ברעב וצמא גם ערלים ובעלי מלחמה ואין

ואין מספר מתו בכחומה וכאשר נכתר המלך קומירוס זרה נודעה הרב למורדי לפרש בשפתים ויקברום בוריוות ולא מהרה ויתקעו חרבם אל התערה כשבת בעצלותים במקוה שלא היה שם מים המלך על כסא מלכותו בחשון תש בגראל בעשרת אלפים אומללו ועמהם בראשו למלכותו או שב המור לאחוזתו קהל פרעמסלה חסד נמלו קברו כלם אנשי אסור קצת הנשאר אשר נחבאו אשר נקמלו והיו ישראל דלים בכרכים וכפרים בשדות וגנות ויראשי חסרים בלחם ומזון המה נשכרים חהרים בשמעם שנכתר המלך בכתר וחזרו כפתחי נדיבים ועשירים הלכו בלובה ושלה פריצים בקשת דרובה חשופי שת בעונות ושהיו פרנסים לשמו העיר מהם שפוכ' ואמרו היהודי' בשנים ראשונות נספחו אל אחת נחזור לבתינו למה נמות ברעב כלנו הכתונות בשנת תולא שקטח הארץ' לא נראה באוקריינא יהודי ופיהץ ויעץ אולי שלום יהיה לנו וישובו קצת יהודי' המלך נודר פרץ לקבץ עמים להלחם ויתחברו הפריצים עם לבתיהם ויפלו על תיחודים שניהם עמהם ויקבצו פריצים רבים לאלפיהם ויהרגו ביהודים בער פעמים ורמס והשר פירלא נתמנה לשר עליהם נגרש באפוקי מים וגם לחם למאכל וילך פירלי לארץ אוקריינא עם שלטים לעוף השמים ושמעו ראש כנזים בעלי אלף איש בראשונה וצוה להקבץ כל מלחמה ויכו בפריצים ובעברי ארמה הפריצים באחרונה ויתחמו פריצים ויחרגום וינקמו בהם נקמת ואן שכו להתאסף במנתניהם והשר פירלי כתב יחודים תנותרים שהיו אחורי תוויסיל אליהם מרוע אחרו פעמי מרכבותיהם ספתרים ואשר נחבאו בערי מבצרים וישמעו כל זאת המורדים ויתאספו בערס וכתוסר כימי החורף את ביתו כלם שרים ועברים ופירלי נשרי יראים תרשו חנת שורף על ידי המורד קשה וחררים כי היו מתי מספר ומחנת תעורף כשעבר שין הכתים אינם יון עצמת מלספר כחול היס אשר לא נשרפים ונמצאו שם חרונים פשני יספר וזכרת ארם עד עיר זכארש אלפים קצרים חשבים קצינים ואלופי ויחפרו וישפכו סללות במגרש חבנו יונקים בתל כרדי אמות וינקו אהלים כמעט חרש כתבו לוושונועקקי פאמותם ער פותם ויצאו מהם דוכים הגדול שיבא אליהם ולא בייחד נשמתם ויחמלו נדיבי וחרול כי שמו החך וגדל ויבא שעבר שין בחמלת על החרונים החכוס הוא ואנשי' למחנה פירלי שנהרגו ככהלה אשר נשלו בחר ברבנו פרשיו וישמעו המורדים שונאיו ובשפלה ויטברו קהל הקודש הקצינים ונוגשו ויקבצו בלזכאם ויחד פירלי כמח אנשים זריקים קברנים ויתגלו להם ושרים הרבה מחרוכים וישנוועקקי

עצמה ירמה: ויכתבו השרים ספרים ביין סביב חנהי לק קזכאלו הוא יעמ
 למיך שגורו על פריצו בלך פנה לא המתין עד ביאת הפריצים
 לכא למלחמה לצאת ולילך וישלח וילא בעצמו עם הרצים וכעשרים אלפים
 אל הפריצים לעריהם וינוור אומר אחרי אצים והמורדים לכמה מאות
 שילכו מסד לרובתם אל מחנה אדום אלפים וקדרים שמנים אלפים אליהם
 אחיהם אחזק היה מאר קצר וינש נאספים וכלם סביב המלך עפים ותחדד
 המוקד הצר ויצר את המחנה והמבצר המהנה שהמלך בקרבו ולא שלף איש
 ויורו אדום אל העמקבא והרוכוס הרבו ויקצוף המלך וחמתו בערו בו
 הגדול אשר אדרבה ויצאלקרתם ויבא חמלך באותה שעה בי כלתה אליו
 וכס מכה רבה ויאסוף יון הרבה הרעה וכשה אוכד בשדה תעה
 מאד וארום לא יצאו לקראתם וישלח את אופלינסקי השר לקדרים
 עור ואלופי אדום יאחזקו רעד וחזומו בירו מסר שיכל אדונם
 ויכתבו השרים כמה אגרות זהוריע ובקשתם לא יחסר תחבו הרבם אל
 למלך את הצרות ולא הניעו לירו התערה ויקבצו קדרים אל השעה
 ויכתבו אחרות ויצורו האורבים להגיד להם הפשרה ולכארה ויסעשו
 המחנם סביבו אדומים לא יכלו לצאת קדר למלך ורה ואתו אלפים בעלי
 לבא וימותו העם אשר בקרבו גבורה ונתפסרו שם כהשואה הנמורה
 ולא היה להם סדר לאבול ואיש לצאת הבטחו לפאת אלפים זהובים והשר
 לא היו יכולו ונאלו חסופי שבואמר כל בניו שרים חביבים עליו את שבת
 תפעם וישנאו וצקו ידו ארז והשר ארזים המלך עקו שרית זאת את
 חרזאני גיסו היה לעי סא חתן במורהו לאת המלך כנס דאת ותמלך ויהי
 וחור כהעשו שכעה שבעות ומחנה לא יבר אתו כו גאת ויתפטר על מלך
 ארום במצוה ובבות הצעות ויון לא שילך בעלי מלחמה ארזים אלף היה
 תקריב בפדוע פרעות וכאשר קרבו בגבורה והמלך עקו יהיה לשר על חיי
 הצרים לבשת למחנה ארום הגנום המלך פלא פלא חלבו של אירוח
 נפל לאלפם מפני המות גידו בשפות יהודים בקרבו כנקמות אשר היה
 חמלך חתן וישנס את מתנו בגבורה ויורבו וחילו לא יעברו חמלך
 ופע בעצמו נפכבו מחרה ויכתוב כאשר עבר מימים ימימה רק היה
 אל כל השרים אשר לשפעתו המה מופנים למלחמה נבחרו חילוי מאותו
 פרים וישלבו אחרי לעזרת הנפחים דרזים אשרתם תחת ממשלת השרים
 ויתמחמתו הפריצים עקביהם ומחנה אל שפעתם עור אילם סרו ויסעו למקום
 ארום היה חבוב ויאפלו בסיים מלך וינש וקדרים ויחרנו קדרים ביושב
 וכבו והמלך לאבא אל העמק והצורים ואמר כנגד המלך יד א
 תרים

ותרים ויכר בהם מכה רבה בני והרוכוס השריה לירו מפר והי פשאק
 מהכפריים היתה חסבה והם הוציאו את לשר הצבא להלחם עם בעלי רבכה
 הרבה רק אותן הכפריים הנשארים יונים ודרים כמדינת מאסקוא כי בני
 ישבו ויעברו אדמת השרים כאשר מאסקוא מרדו ובקשר של שלום בגדו
 עברו מדור דורים שמעו הכפריים ורקיס הרבה להם גועה ותאספו
 הפשרה ונחרדו כי הסבא דונגיהם מרדו עס רב בעריהם וישמע אדום כי ארצותם
 ובשבילם חשרים נעו ונדו ואם יחזו והרבה גדול הגפלה עליהם
 השרים שמח והכפריים יהיו עוברי וחי לעצקו היון כתב ספרים אל המלך
 אדמה ינקמו הפריצים בהן נקמה ואל השרים אל תפחדו מפני חמוריים
 ועדיין הארץ לא שקמה השרים לא בני אני וכל הימים בחרבות יון
 שבו לאוקריינא בפשוטה מפני יראת הרב המלחמה נתמנה וויטנו ועצקי
 הרב כגבורים לשר צבא על מתנה הכחורי כי השר פאטצקי היה באסור
 לא רצה לקבל השריה עד שיהיו תחתיו ראה בחכמתו והביט סוף דבר
 בתדירה כשלשים אלף בעלי גבורה בקדמותו והשלים עם מדינת מאסקווא
 ואילך כראש המלחם לארץ אוקריינה בחמתו ואז בשנת תי אחר העצרת
 ביד רמה לתקוע את אהל השמה שלא נשכחו ונעזא על הנה הנשארת
 ימרדו עור יתנים ושיבנו צרות ממשלת מדינתו והמאור הזהמנערת אמרו
 ארונים כאשר היו כימים קדמונים נשכחו לא ארצינו בעוד רוח חיים
 זירע הרב בעיני הצרים וישלח חילוי בלשון כתיב את נפשינו בכפינו אם
 מאת הקדרים שיוציאו את פטאצקי יחינו ונחיה שמח ולא נמות פה כרעב
 השר מבית האסורים למען שיהיה לשר וצמא וישיבו להם כל איש עני ורך
 המלחמה כאשר היה מימים ימימה נשובה עד אם הדרך בי עליהם כל בכס
 הרוכוס וויטנו ועצקי לא יחרוב האדמה מודך לשוב לביתם פחדו וראו
 וישיבו הדבר מכס לא יפלא ויוציאו כל אחר ספר אשר קרהו איש אל
 אותו מבית הכלא ויתמהו השרים הפלא רעה ויתמהו כל הנמלט משור ושבר
 ופלא לא מפני שאוהבים אותו אחוריו חוייסל מתו בדבר וישיבו
 החורוהו קדרים לביתו רק משנאת כי מצאו קבר ככל פולין וכרבים
 הרוכוס וגבורתו להשפיל את הרוכוס וכפרים אשר ישבו המורחים במסתרים
 וויטנו ועצקי ולהרים את השר פטאצקי מתו בדבר בלי מספרים נשים הרבה
 בן יסר שר חצבא חמולעצקי כאשר שב חשבות והגנות נשאר אחרי
 מן המאסר גדולתו ממנו לא נחסר בעליהן אלמנות וחרכה בהם היו
 עגנות

מיתח בעל ידו • זן • זתענה כל
 גם היו נשים אחרות •
 שראו כמיתח בעליהם והצרות •
 זבעבוד אחי בעליהם היו אסורות •
 וגם היו הרבה אנשים • שראו נשותיהם
 ביד הניגשים • וחשבו שנחרגו כזבובים
 ויתושיבים • ויקחו להם נשים אחרות •
 ואז תבאנה נשחם לצרות וצעקו ונכו
 לרור ודורות • ואז נתאספו ראשי
 המדינות • כדי לחסיד המבטלות
 וחשנו • והתקינו כמה זכמה תקנות •
 וקבעו צום בעשרים לסיון • יום הרנית
 נעמדוב על ידי חיון • לנורת תח' קלא
 הוא שבון • להרבות צדקה ולפרות

כפריונים • זאכיונים •
 צדקה • לא ישמע בישראל זעקת
 ויצילם השם מצרה וצוקה זש
 והיה ה למלך עלינו וישלת
 גואלנו במהרה בימינו •
 ויפרח אותנו מכל
 צרותינו • הרחם
 על ציון משכן
 כבודו ויבנה
 המקדש
 במעשת ידו • ויטרח בת
 שכנת הדרו • אמן
 וכן יתי
 רצון

תם ונשלם שכח לאל כורא עולם

[Faint, mostly illegible text in the background, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Vertical text on the right edge, possibly a page number or marginal note.]